

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

КОМІТЕТ З ПИТАНЬ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРАВОСУДДЯ

В И С Н О В О К

**щодо проекту Закону про внесення змін до Регламенту Верховної Ради України (щодо приведення у відповідність окремих положень Регламенту Верховної Ради України із Віденською конвенцією про право міжнародних договорів та Законом України "Про міжнародні договори України")
(реєстр. № 2340 від 06 березня 2015 року)**

Комітет Верховної Ради України з питань правової політики та правосуддя розглянув на своєму засіданні 12 травня 2016 року (протокол № 47) на відповідність Конституції України проект Закону про внесення змін до Регламенту Верховної Ради України (щодо приведення у відповідність окремих положень Регламенту Верховної Ради України із Віденською конвенцією про право міжнародних договорів та Законом України "Про міжнародні договори України") (реєстр. № 2340 від 06 березня 2015 року), поданий народними депутатами України Кудлаєнком С.В. та Пинзеником П.В. (далі – Законопроект).

Згідно з пояснювальною запискою метою прийняття Законопроекту є усунення колізій та приведення окремих положення Регламенту у відповідність до вимог Віденської конвенції про право міжнародних договорів та Закону України "Про міжнародні договори України". Для досягнення поставленої мети Законопроектом пропонується внести зміни до статей 192, 193, 194, 196, 198, 199, 201 Регламенту Верховної Ради України, якими, зокрема, деталізовано, які саме законопроекти про надання згоди на обов'язковість міжнародних договорів вносяться на розгляд Верховної Ради України Президентом України та Кабінетом Міністрів України; визначено перелік супровідних документів до законопроектів про надання згоди на обов'язковість міжнародних договорів України; конкретизовано вимоги щодо мови копій офіційних текстів міжнародних договорів, які подаються для надання згоди на їх обов'язковість тощо. Крім того, змінами до статті 202 Регламенту Верховної Ради України пропонується розширити коло суб'єктів права законодавчої ініціативи, які можуть вносити на розгляд Верховної Ради

України законопроекти про денонсацію міжнародного договору України, згода на обов'язковість якого була надана Верховною Радою України, доповнивши його народними депутатами України.

Вирішуючи питання про відповідність Законопроекту положенням Конституції України, Комітет виходить з такого.

В Конституції України зазначається, що Україна є правовою державою (стаття 1), органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України (частина друга статті 6), закони та інші нормативно-правові акти приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй (частина друга статті 8). За приписом частини першої статті 19 Конституції України чинні міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, є частиною національного законодавства України.

Відповідно до пункту 32 частини першої статті 85 Конституції України до повноважень Верховної Ради України належить надання законом згоди на обов'язковість міжнародних договорів України та денонсація міжнародних договорів України. При цьому, згідно з частиною п'ятою статті 83 Основного Закону України порядок роботи Верховної Ради України встановлюється Конституцією України та Регламентом Верховної Ради України.

Верховна Рада України приймає закони, постанови та інші акти більшістю від її конституційного складу, крім випадків, передбачених цією Конституцією. Право законодавчої ініціативи у Верховній Раді України належить Президентові України, народним депутатам України та Кабінету Міністрів України (стаття 91, частина перша статті 93 Конституції України).

У Висновку від 11 липня 2001 року № 3-в/2001 у справі про Римський Статут Конституційний Суд України вказав, що згода на обов'язковість міжнародного договору (його ратифікація) здійснюється Верховною Радою України у формі закону, який за своєю правовою природою не відрізняється від інших законів України (абзац третій підпункту 2.5 пункту 2 мотивувальної частини). У зв'язку з чим, Конституційний Суд України дійшов висновку, що "закони про ратифікацію та денонсацію міжнародних договорів України повинні прийматися в загальному порядку, встановленому для прийняття законів України" (абзаци третій та четвертий пункту 2.1 мотивувальної частини Рішення від 30 травня 2012 року № 12-рп у справі про законодавчу ініціативу).

При цьому, спираючись на свої попередні правові позиції, що винятки з конституційних норм встановлюються самою Конституцією України, Суд у згаданому Рішенні зазначив, що "Конституція України не містить положень, які виключали б можливість народних депутатів України вносити на розгляд Верховної Ради України законопроекти про ратифікацію та денонсацію міжнародних договорів України" (абзац шостий пункту 2.2 мотивувальної частини).

Зважаючи на зазначене, а також враховуючи, що Верховна Рада України є єдиним органом законодавчої влади в Україні, до повноважень якої належить прийняття законів (стаття 75, пункт 3 частини першої статті 85 Конституції України), внесення запропонованих Законопроектом змін узгоджується з нормами Конституції України.

Головне науково-експертне управління Апарату Верховної Ради України вважає, що за результатами розгляду на пленарному засіданні Законопроект доцільно повернути суб'єктам права законодавчої ініціативи на доопрацювання.

Комітет з питань бюджету ухвалив рішення, що Законопроект не має впливу на показники бюджету. У разі прийняття відповідного закону, він може набирати чинності у терміни, визначені авторами Законопроекту.

Враховуючи викладене, Комітет дійшов висновку, що проект Закону про внесення змін до Регламенту Верховної Ради України (щодо приведення у відповідність окремих положень Регламенту Верховної Ради України із Віденською конвенцією про право міжнародних договорів та Законом України "Про міжнародні договори України") (реєстр. № 2340 від 06 березня 2015 року), поданий народними депутатами України Кудлаєнком С.В. та Пинзеником П.В., не суперечить положенням Конституції України.

Голова Комітету

Р.П. КНЯЗЕВИЧ